

РЕШЕНИЕ

№ 11139

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЗДРАВКА Р. ТРЕНДАФИЛОВА
като разглежда докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20231110104829 по описа за 2023 година

Ищецът „ЗАД „А.“” АД е предявил срещу ответника ЗАД „О...” АД осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на сумата от 3 062.00 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата. Претендира направените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди, че във връзка с реализирано на 07.05.2022 г. пътно-транспортно произшествие (ПТП) в гр. София е изплатил сумата от 19 562.00 лв., представляваща застрахователно обезщетение за щетите по лек автомобил с марка „Мерцедес“ с регистрационен № ..., застрахован по имуществена застраховка „Каско“ при ЗАД „А.“ АД, със застрахователна полица № .., валидна към момента на застрахователното събитие.

Поддържа, че към датата на завеждане на исковата молба ответникът е обезпечил гражданската отговорност на виновния за ПТП водач, управлявал товарен автомобил с марка „МАН“, модел „Лион“, с рег. № .., но след отправената регресна покана до ответника последният е изплатил само 16 515.00 лв. Ищецът твърди, че след извършеното плащане по имуществената застраховка се е суброгирал в правата на застрахования и претендира застрахователно обезщетение в размер на 3 062.00 лв.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, ответникът ЗАД „О...”

АД е депозирал писмен отговор, с който оспорва главния иск по размер. Признава, че на 07.05.2022 г. в гр. София е възникнало ПТП съобразно твърдения от ищеца механизъм между посочените МПС. Оспорва стойността на повредения лек автомобил. Заявява, че претендиращият размер на застрахователното обезщетение е прекомерен. Претендира разноски.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

При тези твърдения на ищеца възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на три материални предпоставки 1. наличието на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца, като застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата - чл.45, ал. 1 от ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; и 3. към момента на настъпване на ПТП между делинквента и ответника да е съществувало действително правоотношение по застраховка „гражданска отговорност“.

С определение от 27.03.2023 г., в което е обективиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че:

1. че на 07.05.2022 г. в гр. София е настъпило ПТП, при което лек автомобил с марка „Мерцедес“, регистрационен № ..., е бил увреден в резултат от виновно противоправно поведение на водача на товарен автомобил с марка „МАН“, модел „Лион“, с рег. № ..;

2. че лек автомобил с марка „Мерцедес“ с регистрационен № ... е бил валидно застрахован по имуществена застраховка „Каско“ при ЗАД „А.“ АД към момента на застрахователното събитие;

3. че водачът, управлявал товарен автомобил с марка „МАН“, модел „Лион“, с рег. № .., е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие;

3. че за отстраняване на щетите по лек автомобил с марка „Мерцедес“, регистрационен № ..., настъпили във връзка с реализирано на 07.05.2022 г.

ПТП, ищецът е заплатил сума в размер на 19 562.00 лв.

От представения по делото двустранен констативен протокол за ПТП от 07.05.2022 г. (лист 10 по делото), се установява, че на 07.05.2022 г. в 07.20 ч., на бул. „Никола П.“ при кръстовището с ул. „Букет“ в гр. София е реализирано ПТП, като водачът на товарен автомобил с марка „МАН“, модел „Лион“, с рег. № .. е предприел маневра за преминаване в съседна лента, не е пропуснал движещия се в нея застрахован лек автомобил с марка „Мерцедес“, регистрационен № ..., ударил го е в предна лява част, в резултат на което последният се е отклонил в дясно и се е ударил в бетонен стълб. Като последица от описаното ПТП са причинени материални щети на лек автомобил с марка „Мерцедес“, регистрационен № ..., като протоколът е подписан от водачите на двете горепосочени МПС-та без възражения.

Застрахованият е уведомил на 09.05.2022 г. писмено ищеца за настъпилото застрахователно събитие, по повод на което е била образувана преписка по щета № 0306/22/727/500816. Към преписката са приложени още опис на заключение по щета и калкулация. Застрахователното обезщетение по щетата е определено в размер 19 562 лв., от което е прихваната сумата от 1 869.32 лв., представляваща дължима, но неплатена премия по застрахователния договор. С оглед на това ищецът е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер 17 692.68 лв., като е сторил и 15.00 лв. ликвидационни разходи.

Спорният по делото въпрос е само за размера на обезщетението за имуществените вреди. В този аспект от заключението на изслушаната и приета по делото САВТЕ, което заключение настоящият състав намира за компетентно и обективно дадено, се установява, че щетите по лек автомобил с марка „Мерцедес“, регистрационен № ... са в причинно следствена връзка с процесното ПТП и че в конкретния случай е налице тотална щета, тъй като разходите за ремонт надвишават 70 % от действителната стойност на увредения автомобил. Вещото лице е посочило, че стойността за възстановяване на щетите по увредения автомобил към момента на настъпване на застрахователното събитие, изчислено по средни пазарни цени, е 55 120.07 лв.; действителната стойност на автомобила е била 21 357.80 лв. и стойността на запазените части е била 4 271.56 лв. Въпреки факта, че е имало запазени части от автомобила на стойност 4 271.56 лв., вещото лице сочи в

открито съдебно заседание, че най-скъпите части на автомобила са увредени и е много вероятно същият да бъде предаден за скрап срещу цена в размер между 2 000 лв. - 3 000 лв.

По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието.

В решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о е прието следното: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност“; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о.: „Обезщетенето по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208, ал.3 КЗ във връзка с чл. 203, ал.2 КЗ във връзка с ал.4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е по пазарната му стойност. (в този смисъл и в Решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК)

За пълнота следва да се посочи и, че при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие - чл. 208, ал.3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице (в този смисъл Решение

При така установените факти съдът приема, че са налице всички материални предпоставки ищецът да встъпи в правата на увредения срещу прекия причинител на увреждането, респ. срещу застрахователя по договор за застраховка „гражданска отговорност“ до размера на вредата към деня на настъпването на събитието - **арг. чл. 411 от КЗ.**

По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Ето защо дължимото обезщетение следва да се определи на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването, определеното обезщетение би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентирания му размер.

Спорният по делото въпрос е за размера на обезщетението за имуществените вреди. В този аспект от заключението на изслушаната и приета по делото САВТЕ, което заключение настоящият състав намира за компетентно и обективно дадено се установява, че действителната стойност на лек автомобил с марка „Мерцедес“ с регистрационен № ... към датата на настъпване на застрахователното събитие е в размер на 21 357.80 лв., а стойността на ремонта, изчислена по следни пазарни цени към датата на застрахователното събитие възлиза на сумата от 55 120.07 лв. Вещото лице е посочило, че икономически нецелесъобразно е възстановяването на автомобила и е на лице тотална щета, като при отчитане наличие на тотална щета, и уточнението направено от вещото лице, че най-скъпите части на автомобила са увредени и е много вероятно същият да бъде предаден за скрап срещу цена в размер между 2 000 лв. - 3 000 лв., дължимото обезщетение възлиза на сумата от 19 357.80 лв.

Имайки предвид, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 19 562.00 лв. и е направил разноски по неговото определяне в размер на сумата от 15.00 лв., а ответникът е заплатил на ищеца извънсъдебно сумата от 16 515.00 лв., което обстоятелство не е спорно между

страните, то искът е основателен и доказан за предявения размер от 2 857.80 лв.

Като законна последица от частичното уважаване на главния иск следва да бъде присъдена и законната лихва върху уважения размер, считано от подаването на исковата молба – 30.01.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на 1 026.57 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени и сторените от него разноски по делото в размер на 30.01 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение и депозит за вещо лице.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „О.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. .. да заплати на „ЗАД „А.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .., на основание чл. 411 КЗ, във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 2 857.80 лв., представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка, образувана при „ЗАД „А.“ АД по щета № 0306/22/727/500816, ведно със законната лихва върху сумата от предявяването на исковата молба – 30.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния предявен размер, *като неоснователен.*

ОСЪЖДА ЗАД „О.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. .. да заплати на „ЗАД „А.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1 026.57 лв., представляваща разноски по делото пред СРС.

ОСЪЖДА „ЗАД „А.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, .., да заплати на ЗАД „О.“ АД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. София, ул. .. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 30.01 лв., представляваща разноски по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____